

Preek over Johannes 12:1-8

- Schildwolde, 6 maart 2022

- 1^e zondag 40-dagen tijd. leesrooster: Ben je klaar voor het feest?

- Kees van Dusseldorp

thema: Alles geef ik U!

votum en groet

Psalm 95:3

naar God

lied 'Hoe kan er in de wereld vrede zijn'

gebed

lezen: Johannes 11:55-12:11

lezen: 2 Korintiërs 2:14-17

Psalm 89:8,9,11

kindermoment

projectlied 'Een slinger van verhalen'

preek

Opwekking 582 Jezus, alles geef ik U

gebed

collecte

het nieuwe leven

JdH 33 Daar ruist langs de wolken

zegen

Gemeente van Christus,

Hebben jullie dat ook? Als je in een winkel loopt, dat je kijkt hoe duur het duurste product is? In een elektronicazaak kijken wat de duurste televisie is? In een schoenzaak wat de duurste schoenen zijn? En bij een drogist wat de duurste parfum is? Niet om te kopen, natuurlijk. Maar om me te verbazen: hoe kan het zo duur zijn? Wat voor iemand ben je als je er zoveel geld voor overhebt? Een miljonair? Een verkwister? Een fanaat?

Bij het Kruidvat kost de duurste parfum € 84,99. Dat is een mannenluchtje van Giorgio Armani. Een behoorlijk flesje van 110 ml. De duurste vrouwenparfum is van Mon Guerlain en kost € 74,99. Nou zal het Kruidvat niet de duurste parfum van de wereld hebben, dus heb ik even op de website van Douglas gekeken. De duurste parfum daar, is een heel bijzonder flesje, slechts 15 ml parfum van Jean Patou. Hoe duur denk je? € 1.155,34! Het is nog afgeprijsd ook. Wie zou zoiets kopen? En aan wie zou je het geven? En als je het krijgt, wanneer zou je het dan durven gebruiken?

€ 30.000,-. Zoveel zou het albasten flesje met zuivere nardusolie vandaag ongeveer kosten. De parfum die Maria gebruikt. 300 denarie, zegt Judas, dat is een modaal jaarsalaris. Dan heb je een flinke fles, ongeveer een halve liter. Maar € 30.000,-. Waar haalt ze het vandaan? Hoe haalt ze het in haar hoofd? En dan alles in één keer leeggieten over Jezus! Is ze gek geworden? Zulke kostbare olie! Nardusolie, de duurste olie die je kon krijgen. Afkomstig uit India, uit het Himalayagebergte. Vaak nagemaakt in goedkope, onzuivere versies. Maar dit is *zuivere* nardusolie. Het echte werk. Als je er een paar druppels van gebruikt, raak je de lucht de hele dag niet meer kwijt. In een bijpassend kostbare fles van doorschijnend albast. Een kapitaal. Was Maria zo vermogend? Of had ze het voor een speciale gelegenheid in huis? Misschien voor als ze ooit zou sterven en haar lichaam gebalsemd zou moeten worden?

Ze gebruikt maar niet een paar druppeltjes. Nee, ze breekt de hals van de fles kapot en laat alle olie compleet over Jezus heen stromen. Tot zijn voeten aan toe. Johannes wijst daar speciaal op. Niet alleen het hoofd van Jezus – dat altijd gezalfd wordt. Maar zelfs tot zijn voeten aan toe, het meest verwaarloosde en vervuilde lichaamsdeel. Zo'n kapitaal! Een keer krak en het is weg! Ongelooflijk. Ik snap wel dat de mensen in die zaal verbijsterd toekeken. En zich ook wat ongemakkelijk voelden: wie doet er zoiets? Dat peperdure parfum! Je hoeft geen Judas te heten om daar afkeuring over te voelen.

En dan! Wat ze daarna doet maakt het nog meer gênant. Dat ze haar haren losmaakt en de voeten van Jezus afdroogt. Het was ongepast voor een vrouw om in gezelschap je haar los te doen. Je haar, dat is het mooiste van je uiterlijk. Dat was je eer. Je droeg er een hoofddoek op. Je haar deed je alleen los in de slaapkamer. Maar Maria geeft niet om wat mensen denken. Haar hart vloeit over van liefde en aanbidding voor Jezus. Ze giet voor hem ook haar eigen reputatie en eer uit. Haar haar als poetslap voor zijn voeten.

**

'Ben je klaar voor het feest?' Dat is het thema voor deze veertigdagentijd. In de kerkdiensten maken we de slinger van verhalen steeds langer. Die eraan meewerken dat wij ons voorbereiden op het feest. De kinderen helpen ons erbij. Je kunt thuis een bijbelleesrooster gebruiken bij dit thema. Ze liggen in de hal bij de keuken. Ter voorbereiding op de

viering van Goede Vrijdag en Pasen. Om onszelf klaar te maken voor het feest. Niet alleen het feest over zeven weken. Maar ook voor het grote feest dat komt.

'Ben je klaar voor het feest?' We volgen de gebeurtenissen in de laatste week van Jezus' leven op aarde. Die begint met de zalving in Betanië. Is Maria klaar voor wat er gaat gebeuren? Is Judas er klaar voor? Jezus? De leerlingen? De Farizeeën? De mensen? Ben jij klaar voor wat er gaat gebeuren?

Ja, wat gaat er eigenlijk gebeuren?? Wat voor feest vieren we eigenlijk?

**

De mensen keken naar Jezus uit. Zou Hij komen met Pesach? Ze verwachtten het eigenlijk wel. Jezus was op de grote feesten vaak in Jeruzalem te vinden, op het tempelplein. Vaak gebeurde er dan wel iets bijzonders. Maar los daarvan: Hij had echt wat te vertellen. Raakte hen met zijn boodschap. Schokte hen met zijn confronterende analyses. Ontroerde hen met hoe Hij over de Vader sprak. Ze hadden gehoord hoe Hij Lazarus uit het graf weer tot leven had geroepen. Ze keken naar Hem uit. Deze keer zat er wel flinke spanning op. Vanwege het opsporingsbevel van het Sanhedrin. Als je Jezus zag, moest je Hem aangeven. En er hoeft er maar één te zijn die het doet...

Maar Hij was er nog niet. Hij bleef onder de radar. Tot het moment dat Hij aan de feestmaaltijd in Betanië verschijnt, een klein dorpje op de route naar Jeruzalem. Ter ere van het wonder van de opwekking van Lazarus houdt men een feest. Daar verschijnt Jezus, met zijn leerlingen. Daar gaat hij aanliggen en meedoen aan de maaltijd. Daar pakt Maria haar kostbare fles peperdure parfum en giet de fles volledig leeg over het lichaam van Jezus. Van top tot teen.

De mensen ruiken het. De lucht trekt door het hele huis. Hmm, heerlijk! Maar het is wel een lucht met een luchtje. Dit is toch... Ja, dit is parfum die je gebruikt na het overlijden van iemand! Om het lichaam te verzorgen. En je dankbaarheid en liefde voor de overledene te bewijzen. Om de lijkluft enige tijd te verdrijven. Zodat je een paar dagen tijd hebt om een permanent graf te regelen.

Ben je klaar voor de begrafenis van Jezus? Dat is de schokkende boodschap die van de zalving van Maria uitgaat. Mensen keken uit naar het feest. Het zou uitlopen op een begrafenis. De hele week zou Jezus deze lucht niet meer kwijtraken. Waar Hij ook kwam en wie Hem ook sprak: iedereen zou de nardusolie ruiken. En zich afvragen: wat is er gebeurd? Hij ruikt naar... Naar zijn begrafenis?!

**

Nee, wij zijn in deze weken niet op weg naar de begrafenis van Jezus. Dat is eenmaal gebeurd. En na zijn dood is Hij opgestaan. En zijn wij op weg naar zijn wederkomst in glorie en macht.

Maar stop – loop niet uit Betanië weg. Vertrek niet te snel uit Jeruzalem. Spring niet te snel over de laatste dagen van Jezus heen. Want hoe Hij zijn weg ging naar het kruis – dat moet je weten. Niet alleen met je hoofd, maar ook met je gevoel en met je hart. Je hoort bij een gekruisigde Heiland, die gestorven is en begraven. Zijn dood en zijn begrafenis zijn geen noodzakelijke, vervelende, maar gelukkig kleine tussenstations om bij het

grote eindstation te komen. Zijn kruisdood is het hoofdstation. Daar zal Hij zeggen: 'Het is volbracht!' Daar gaat Hij zijn missie volbrengen. Daar, op Golgota gebeurt jouw redding. Je bent verbonden aan een gekruisigde Heer. Hij ging dood voor jou! Laat dat nooit wegzakken, integendeel: probeer daar steeds contact mee te houden. Blijf beseffen hoeveel liefde Hij had. Verlies de bewondering en de eerbied niet voor wat Hij deed aan het kruis. Ook niet als je geniet van met zijn glorie. Als je je sterk voelt in zijn Geest. Als je je inzet voor zijn Koninkrijk. Je bent verbonden aan een gekruisigde Heer. Gestorven en begraven. Dat was de enige weg om jouw leven te redden. Hij ging die weg uit liefde voor de wereld.

Zeker, Jezus is weer opgestaan uit de dood. Halleluja! We bereiden ons in deze veertigdagen niet voor op zijn begrafenis, maar op het feest van zijn opstanding. Maar dat poetst zijn dood niet weg. Het is juist een uitroepteken achter het kruis. Zijn opstanding is de erkenning van zijn offer. Hij leeft vandaag, omdat Hij toen de dood inging. Voor jou en voor mij.

Er is in die laatste week maar één die dat begreep: Maria. Met haar peperdure parfum zalft ze Jezus bij voorbaat voor zijn begrafenis. Het is Jezus die daar woorden aan geeft, als de mensen haar daad afkeuren. Als Judas schijnheilig iets zegt over verspilling. Het geld had beter aan de armen gegeven kunnen worden, zei hij. Hij bedoelde: dan had ik ook wat achterover kunnen drukken. Jezus zegt: 'Laat haar. Zij doet dit voor de dag van mijn begrafenis. Want nu ben ik er nog'.

**

Maria was de enige. Dat moet ons te denken geven. Jezus was vaak zó duidelijk geweest. Ik ga weg. Ik word overgeleverd. Ik zal sterven. Maar Jan en alleman wilde daar niet aan. Want de dood van Jezus, dat is een boodschap die afstoot.

Vandaag is die boodschap niet minder ongewenst dan toen, naar mijn idee. Veel jongeren die ik spreek, nemen het wel aan. 'Jezus is voor mij gestorven.' Maar ze vinden het lastig om daar echt contact mee te krijgen. Is mijn situatie zo hopeloos, dat ik echt verlossing nodig heb? En dan ook nog op die manier? Ik ben toch waardevol, uniek? Wat mist er dan nog? Jazeker ben je waardevol, uniek! Maar met al die prachtige eigenschappen ga je verloren als Jezus je niet redt! Hij redt je van de dood en van de ondergang, omdat Hij zoveel van je houdt! Laat je dan ook redden, door te erkennen dat

Veel volwassenen die ik spreek, geloven het ook echt. Jezus is mijn Verlosser. Maar ze vinden het lastig om het confronterende van het kruis een plek te geven. Ze lopen snel door om hun taken op te pakken, om hun roeping uit te voeren, om zich in te zetten. Op een christelijke manier en biddend. Zeker. En tegelijk is het zo gericht op doen, denken, vinden en uitvoeren. Vaak geconcentreerd op het eigen gevoel, de eigen mening, de eigen inschatting en ja, soms ook het eigen belang. Maar onder al die inzet en verantwoordelijkheden ligt een kruis. De dood van Jezus. Die stierf aan onze zonden, onze onmacht en onze gebrokenheid. Daarom gaat er zo vaak een kruis door onze daden en onze woorden, door onze plannen en onze ideeën. De Heer, de levende, is degene die gekruisigd is, gestorven en begraven. Hij heeft zich laten slachten voor jou. Die lucht hangt altijd om Hem heen.

Maria was de enige. Zij had de tijd genomen om écht te luisteren naar Jezus' woorden. Om aan zijn voeten te zitten. Om Jezus' woorden niet te framen voor haar eigen overtuigingen of te gebruiken voor haar programma. Zij pakte niet alleen de woorden die haar gelijk bevestigden. Zij liep niet weg voor de ongemakkelijke uitspraken. Zij leerde de werkelijkheid zien, zoals Jezus die zag. Zij leerde van Jezus houden, omdat zij zijn liefde proefde. Zij leerde door Jezus God kennen als haar Vader, in al zijn goedheid, gerechtigheid en genade. Zij maakte tijd om onbevangen te luisteren, om over Jezus woorden na te denken, om stil te staan bij de details van zijn daden. Zij maakte ruimte om zich te laten aanspreken, om zich te laten kennen, om zich te laten redden. Zij was tot geloof gekomen. Tot liefde voor de Heer. Tot diepe aanbidding: 'Jezus is mijn Heiland. Wat Hij zegt neem ik serieus. Wat Hij gaat doen, dat is goed. In zijn handen ben ik veilig.'

Door echt te luisteren wist zij: Jezus gaat sterven. Dat is nodig, hoe onbegrijpelijk ook. Dat is goed, hoe moeilijk ook. Hij gaat voor mij! Al haar liefde en toewijding komt eruit, als zij de kostbare fles met peperdure nardusolie kapot breekt en Jezus zalft. Zo zegent zij Jezus aan het begin van zijn lijdensweek. Zij eert hem als de Messias. Wat er ook gebeurt, het is goed. En het komt goed. Maria legt als het ware haar handen op het offerdier dat naar het altaar geleid zal worden. 'Hier, neem ook mij mee. Mijn zonden, mijn angsten, mijn dood. Dood ze aan het kruis. Begraaf ze in de grond. Neem mij mee naar de Vader.'

Maria had het begrepen. Zij was de enige die Jezus van tevoren eerde voor zijn bereidheid om het offer te brengen. Alle anderen keken weg. Maria wist: de dood en begrafenissen van Jezus zijn goed nieuws. Daar wordt het volbracht. De glorie van Christus begint aan het kruis. Dat komen we nooit voorbij. Dat blijft je vervullen met diepe eerbied en bewondering. Daar kun je alleen maar op antwoorden met aanbidding en liefde.

**

Aanbidding en liefde voor Jezus. Dat is de lucht van de peperdure parfum die Maria gebruikt. Het kostbaarste wat ze had, gaf ze op dat moment. Daarvoor had ze het toch in huis? Dat is geen verspilling. Het draagt de geur van de eeuwige liefde.

Aanbidding en liefde voor Jezus. Dat bracht haar ertoe om met haar voeten af te drogen, ongeacht de mogelijke reacties van mensen. Ze wijdde zich volledig aan de Heer. Maakte zich beschikbaar om Hem te dienen.

Aanbidding en liefde voor Jezus. Daarmee eerde en zegende ze Hem op zijn weg naar het kruis. Die lucht bleef de hele week om hem heen hangen. Met daarin een belofte. Dat zijn sterven voor mensen het leven betekent. Dat zijn offer de weg vrijmaakt voor de Heilige Geest, die miljoenen tot geloof zal brengen.

Aanbidding en liefde voor Jezus. Laat daar je hart kloppen. Dan raak je zoveel ballast kwijt. Van geldzucht en egoïsme – zoals bij Judas. Van haat en onredelijkheid – zoals bij het Sanhedrin. Van eigen ideeën en wensen – zoals bij de leerlingen. En van zoveel meer dingen. Je raakt kwijt dat je iedereen te vriend moet houden, zonder dat je de liefde voor ieder verliest. Je verliest de ambitie voor je werk en je carrière alles over te hebben, zodat je voor het eeuwige leven geen tijd meer hebt. Je verliest de verleiding dat alles draait om je gezondheid en je welzijn. Omdat je beseft dat geluk en genezing beginnen bij de Heer. Je raakt de gijzelnemers kwijt van schaamte, angst en schuld, van wrok, bitterheid en teleurstelling. Wat kunnen ze je in beslag nemen. En je gedrag sturen.

Aanbidding en liefde voor Jezus. Je raakt alle ballast kwijt. Dan komt er ruimte. Om te blijven luisteren. Dicht bij Hem te blijven. Je leven in de warmte en het licht van zijn nabijheid te plaatsen. En vandaaruit je te laten vullen door zijn Geest. Je te laten verrassen door zijn leiding. De vrede, vreugde en vrijheid te vinden, die eeuwig is. Zeg nee tegen alles wat zich daar tegen verzet. Ook als het verleidingen zijn, die dichtbij je hart liggen.

Aanbidding en liefde voor Jezus. Dat geeft ook ruimte. Om je in te zetten voor de Heer. Om Christus te zien in de mensen die je op je weg tegenkomt. Rijken en armen. Jongeren en ouderen. Gezonden en zieken. Mensen met veel mogelijkheden en mensen met veel beperkingen. Om zo iets van de lucht van het evangelie te verspreiden. Met woorden en met daden. Met je euro's en met je uren.

Misschien kun je een praktische dienst verrichten voor iemand.

Voor iemand opkomen of iemand helpen.

Misschien kun je vergeving schenken – of naar iemand toegaan om vergeving te vragen voor iets wat je dwars zit.

Misschien kun je een gift geven.

Zo verspreidt zich de lucht van Christus. Niet iedereen kan het verdragen. Hou daar rekening mee. Sommige mensen nemen er aanstoot aan. Of willen jouw woorden en jouw daden afstoppen.

'Ben je klaar voor het feest?' In de komende weken zal die vraag weer terugkomen. Om over na te denken. Wanneer ben je klaar? Voor welk feest?

Het wordt een feest, als je Jezus kent. Het is al een feest. Nu al.

Gebruik deze weken om Jezus te leren kennen – voor het eerst, opnieuw of verdiept.

Laat dat je voorbereiding zijn.

Hij is meer waard dan alles wat je zou kunnen 'verspillen'. Want Hij is je Heer.

Amen